

R O M Â N I A

TRIBUNALUL BIHOR
SECȚIA A III-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr.

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la

Completul compus din:

PREȘEDINTE

Grefier

Pe rol fiind judecarea cauzei Contencios administrativ și fiscal privind pe reclamantii și în contradictoriu cu pârâta, având ca obiect litigiu privind funcționarii publici statutari - drepturi salariale.

Se constată că dezbaterea cauzei a avut loc în data de, când susținerile părților au fost consemnate în încheierea de ședință din acea dată, încheiere ce face parte integrantă din prezenta, când a fost amânată pronunțarea pentru data de

TRIBUNALUL

Asupra cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru dezlegarea unor probleme de drept, Tribunalul reține:

I. Cererea principală:

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului la data de reclamantii și, au solicitat instanței, în contradictoriu cu pârâta ca prin hotărârea ce o va pronunța să dispună:

- Obligarea pârâtei, la calcularea și plata către reclamantii pentru perioada ultimilor trei ani anterior formulării prezentei acțiuni la zi și în continuare, pe durata raportului de funcție publică, a diferenței dintre salariul efectiv achitat și salariul cuvenit la nivelul maxim de salarizare pentru funcțiile similare aflate în plată în cadrul ANAF. pentru aceeași funcție/grad/treaptă/gradație (inspector clasa I grad profesional superior, gradația 5), cu luarea în considerare a tuturor drepturilor bănești obținute prin hotărâri judecătorești;
- Obligarea pârâtei la emiterea deciziei de stabilire a drepturilor salariale la același nivel maxim în plată cu cel al colegilor care beneficiază de drepturi salariale stabilite sau recunoscute inclusiv prin hotărâri judecătorești;
- Obligarea pârâtei la plata dobânzii legale de la exigibilitatea diferențelor de drepturi și până la plata efectivă.
- Obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

În motivare au arătat în esență că arată că dețin calitatea de inspecți antifraudă în cadrul A.N.A.F. - Direcția Regională Antifraudă Fiscală 6 Oradea, inspector clasa I, grad profesional superior, gradația 5, iar de la data angajării și până în prezent beneficiază de un salariu brut în cuantum de 12006 lei (Predi) și respectiv 11504 (Sîngeorzan) calculat prin raportare la un spor pentru suprasolicitare neuropsihică de 5%.

Colegii lor care exercită aceeași funcție în aceleași condiții au un salariu mai mare astfel cum rezultă din documentele atașate calculat prin raportare la un spor pentru suprasolicitare neuropsihică de 25%, fapt ce îi determină să formuleze prezenta acțiune.

Arată faptul că prin ordinul nr. 835/01.03.2017 s-a dispus încetarea aplicabilității art. 1 din ordinul nr. 964/2015 al Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, prin care s-a decis că personalul din cadrul Direcției Generale Antifraudă Fiscală care ocupă funcții publice specifice de inspector antifraudă, inspector - șef antifraudă, inspector general adjunct antifraudă și inspector general antifraudă, beneficiază de sporul pentru risc și suprasolicitare neuropsihică în cuantum de 25% aplicat la salariul brut lunar, în conformitate cu prevederile art. 12 alin. 8 și alin. 9 din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 83/2014. aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015.

Prin ordinul nr. 836 din data de 01.03.2017 s-a hotărât ca începând cu acea dată, personalul din cadrul Direcției generale antifraudă care ocupă funcții publice specifice de inspector antifraudă, inspector șef antifraudă, inspector general adjunct antifraudă și inspector general antifraudă să beneficieze de sporul pentru risc și suprasolicitare neuropsihică în cuantumul de 5% aplicat la salariul brut lunar.

Aceste ordine, prin care s-a diminuat procentual sporul de risc și solicitare neuropsihică de la 25% la 5 %, au fost anulate de către instanța de judecată prin Sentința civilă nr. 402/29.03.2018 pronunțată de Tribunalul Suceava, Secția Administrativ și Fiscal și menținută în calea de atac prin Decizia 3085/20.11.2018 pronunțată de Curtea de Apel Suceava.

Astfel, reclamantii, în calitate de inspectori antifraudă beneficiază de la momentul angajării în cadrul ANAF de un salariu net inferior personalului similar din cadrul altor DGRFP-uri din subordinea ANAF, și de un spor în cuantum de 5%, iar alți colegi din cadrul aceluiași ordonator de credite beneficiază de un spor în cuantum de 25%, fiind în mod cert vorba de o inechitate.

Practic, de-a lungul timpului s-au creat inechități salariale în cadrul aceluiași ordonator de credite cu privire la persoane care ocupă aceleași funcții și își desfășoară activitatea în aceleași condiții, întrucât unii inspectori antifraudă beneficiază de un sport de risc și suprasolicitare neuropsihică în cuantum de 25%, pe când reclamantul nu se bucură de același tratament.

Pârâta, a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată. A invocat excepția autorității de lucru judecat față de cererea formulată de reclamantul Predi Viorel.

Pe fond a arătat în esență că reclamantii fac referire la salariul de baza efectiv achitat și salariul de baza convenit la nivel maxim și, în atare situație, este lesne de înțeles, și legiuitorul a stabilit acest lucru, ca, prin sintagma mai sus enunțată, trebuie avut în vedere doar salariul de baza la care are dreptul, lunar, personalul plătit din fonduri publice.

Potrivit dispozițiilor art. 7 lit. i) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice “sporul reprezintă un element al salariului lunar/soldei lunare, acordat ca procent la salariul de bază, solda de funcție/salariul de funcție, indemnizația de încadrare, în condițiile legii, pentru fiecare categorie de personal”.

Salarizarea la nivel maxim se aplica doar la nivelul salariului de baza, susținerile reclamantilor excedând cadrului legal aplicabil, întrucât Legea nr.153/2017 nu are prevederi legale referitoare la "drepturi salariale maxime în plată/venituri brute maxime în plată” ci doar la salariul de baza maxim în plată.

Salariul maxim în plată se refera, în mod evident și neechivoc, doar la salariul de baza (încadrare) fără a se intelege includerea în acesta și a sporurilor reglementate distinct. În mod eronat, s-a indus ideea de către reclamanti ca sporurile fac parte din salariul de baza lunar, în actele administrative de stabilire a drepturilor salariale, sporurile sunt evidențiate distinct.

Stabilirea salariilor de baza pentru personalul instituțiilor publice se poate realiza numai prin aplicarea prevederilor legale în vigoare, fără a exista posibilitatea ca fiecare ordonator de credite sa stabilească drepturi salariale în afara cadrului legal.

Sub aspectul salarizării la nivel maxim, invederam instanței de fond ca trebuie avute în vedere prevederile art. 38 și art. 39 din Legea nr. 153/2017. În aceste condiții, arată că prevederile art. 38 alin. 1, alin. 2, alin. 3 și alin. 6 din Legea nr. 153/2017 reglementează modalitatea de stabilire a drepturilor salariale după intrarea în vigoare a noului act normativ care stabilește salarizarea funcționarilor publici.

Cu alte cuvinte, acordarea "nivelului maxim aflat în plată" vizează doar salariul de baza, nu și sporurile cuvenite funcționarilor publice, acestea din urma fiind acordate în mod distinct, în raport de anumite criterii determinate de legiuitor, proporțional cu timpul lucrat în condiții care justifică acordarea sporului și ținând seama de imperativul încadrării în cheltuielile aprobate prin bugetul ordonatorului de credite.

Faptul ca exista, în cadrul ANAF, alți funcționari publici având aceeași încadrare precum reclamanta și care au obținut prin hotărâri judecătorești nivelul maxim de salarizare nu poate justifica admiterea acțiunii.

Tribunalul constată că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate a cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție:

Potrivit art. 2 din O.U.G nr. 62/2024 „*Dacă în cursul judecății proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de casație și Justiție nu a statuat și aceasta nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată*” Tribunalul Bihor apreciază că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate ale sesizării.

Chestiunea de drept dedusă judecății în cauza de față este de a ști dacă în interpretarea dispozițiilor 39 din Legea 153/2017 și având în vedere Decizia nr. 794/15.12.2016 a Curții Constituționale, egalizarea salariului brut la nivelul maxim în plată presupune, pe lângă egalizarea salariului de bază și egalizarea sporurilor sau acordarea unor sporuri la nivelul obținut prin hotărâri judecătorești de către alte persoane având aceeași funcție/grad/treaptă, aflate în aceeași familie ocupațională și în cadrul aceluiași ordonator principal de credite, chiar dacă astfel ar fi depășită limita stabilită de dispozițiile art. 38 alin. 6 din Legea 153/2017?

De asemenea, se mai pune problema dacă în interpretarea dispozițiilor 39 din Legea 153/2017 și având în vedere Decizia nr. 794/15.12.2016 a Curții Constituționale poate fi acordat reclamantului un spor într-un anumit quantum, chiar dacă respectivul spor nu (mai) este prevăzut de lege (sau nu în acel quantum), având în vedere că un astfel de spor în cuantumul solicitat de reclamant a fost obținut prin hotărâri judecătorești de către alte persoane având aceeași funcție/grad/treaptă, aflate în aceeași familie ocupațională și în cadrul aceluiași ordonator principal de credite?

De această dezlegare depinde soluționarea cauzei, având în vedere că reclamantii arată că alți colegi având aceeași funcție/grad/vechime/treaptă beneficiază de un salariu brut mai mare, salariu ce include și sporul de suprasolicitare neuropsihică în quantum de 25%, obținut în baza unor hotărâri judecătorești, pe când reclamantii beneficiază de acest spor în quantum de doar 5%, iar pârâta susține că nu există un cadru legal pentru ca reclamantii să beneficieze de acest spor în quantum de 25%, fiind încălcate dispozițiile art. 38 alin. 6 din Legea 153/2017 și că egalizarea salariilor la maxim în plată are în vedere doar salariul de bază, nu și sporurile.

Înalta Curte nu a statuat asupra acestei chestiuni de drept, iar aceasta nu face obiectul unei sesizări în acest sens, până la data pronunțării prezentei, astfel că instanța constată că sunt

îndeplinite condițiile prevăzute de OUG 62/2024 în vederea sesizării Înaltei Curți pentru dezlegarea acestei chestiuni de drept.

În temeiul art. 2 alin. 3 din OUG 62/2024 instanța va dispune suspendarea cauzei până la soluționarea de către Înalta Curte a acestei sesizări.

Potrivit art. 2 alin. 2 din OUG 62/2024, odată cu comunicarea către Înalta Curte de Casație și Justiție, încheierea de sesizare se transmite, în copie, prin poștă electronică, de către instanța de trimitere și celorlalte instanțe judecătorești competente să soluționeze, în primă instanță sau în calea de atac, procese de natura celui în care aceasta a fost formulată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE**

În temeiul art. 519 C.proc.civ. și art. 2 alin. 1 din OUG 62/2024, sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, cu privire la următoarea problemă de drept:

Dacă în interpretarea dispozițiilor 39 din Legea 153/2017 și având în vedere Decizia nr. 794/15.12.2016 a Curții Constituționale, egalizarea salariului brut la nivelul maxim în plată presupune, pe lângă egalizarea salariului de bază și egalizarea sporurilor sau acordarea unor sporuri la nivelul obținut prin hotărâri judecătorești de către alte persoane având aceeași funcție/grad/treaptă, aflate în aceeași familie ocupațională și în cadrul aceluiasi ordonator principal de credite, chiar dacă astfel ar fi depășită limita stabilită de dispozițiile art. 38 alin. 6 din Legea 153/2017?

Dacă în interpretarea dispozițiilor 39 din Legea 153/2017 și având în vedere Decizia nr. 794/15.12.2016 a Curții Constituționale poate fi acordat reclamantului un spor într-un anumit quantum, chiar dacă respectivul spor nu (mai) este prevăzut de lege (sau nu în acel quantum), având în vedere că un astfel de spor în cuantumul solicitat de reclamant a fost obținut prin hotărâri judecătorești de către alte persoane având aceeași funcție/grad/treaptă, aflate în aceeași familie ocupațională și în cadrul aceluiasi ordonator principal de credite?

În temeiul art. 520 alin. 2 C.proc.civ. suspendă judecata cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Fără cale de atac.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților, prin mijlocirea grefei instanței, azi,

PREȘEDINTE,

.....

GREFIER,

.....

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BIHOR
SECȚIA A III-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr.

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la
Completul compus din:
PREȘEDINTE
Grefier

Pe rol judecarea cauzei Contencios administrativ și fiscal privind pe reclamantii - și în contradictoriu cu pârâta, având ca obiect litigiu privind funcționarii publici statuari - *drepturi salariale*.

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă reprezentanta reclamantilor – în baza împuternicirii avocațiale depusă la fila 128 din dosar (vol. I), lipsind restul părților.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier care învederează instanței că procedura de citare este legal îndeplinită, a fost comunicată întâmpinarea cu reclamantul, după care:

Reprezentanta reclamantilor..... solicită, în temeiul O.G. nr. 62/2024, sesizarea Î.C.C.J. să se pronunțe asupra chestiunilor de drept ce vizează obiectul dedus judecății.

Instanța rămâne în pronunțare asupra sesizării Î.C.C.J. pentru dezlegarea unei chestiuni de drept ce vizează obiectul dedus judecății.

INSTANȚA

Având nevoie de timp pentru a delibera și pentru a se depune concluzii sau note scrise la dosar,

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE

Amână pronunțarea în cauză la data de 09.10.2024.

În temeiul disp. art. 396 alin. 2 C.pr.civ., pronunțarea hotărârii se va face prin punerea soluției la dispoziția părților, prin mijlocirea grefei instanței.

Pronunțată în ședința publică de la

Președinte

.....

Grefier

.....

E.S.

